

Закінчено працю над українською Крайовою бібліотекою

Оттава, Онт. (ОУПС). — Після закінчення праці в Конгресовій бібліотеці у Вашингтоні в роках 1977-1979 обширним рапортом про поліпшення стану української в цій найбільшій книгозбірні світу, проф. Ярослав Рудницький запропонував на дорадника Крайової бібліотеки Канади в Оттаві на роки 1980-1981.

Головним його завданням було опрацювати огляд канадської української з-перед 1950 року, тобто з часу перед заснуванням Крайової бібліотеки.

Як відомо, перший український часопис "Канадський Фармер" почав виходити у Вінніпегу в 1903 році, а перша книжка "Християнський Катехизм" появилася там же в 1904 році.

Ще одна українська газета перестала виходити

Вінніпег, Канада. — Газета "Вільний Світ" у числі з 26-го жовтня ц.р. повідомила, що тижневик "Канадський Фармер", найстаріша українська газета в Канаді у короткому часі перестала виходити і, що він поєднується із своїм наступником "Українським Голосом".

Перше число "Канадського Фармера" вийшло 5-го листопада 1903 року. Інакше кажучи, 5-го листопада ц.р., "Канадський Фармер" сповнилося 78 років, а це так поважний вік для газети якщо брати до уваги, що вона виходила поза кордоном України, дуже часто серед трудних фінансових умов. Крім того, як пишуть видавці газети, етнічна преса в Канаді у порівнянні з англійськими газетами з набагато меншою, а також число читачів постійно зменшується.

Ізидор Глинка пише в тижневику "Вільний Світ", що "Канадський Фармер" мав багато добрих прикмет і тому читачі його високо цінили. Видавництво "Трибуна" вирішило задержати для читачів цієї газети найкращі риси "Канадського Фармера" і тому "Український Голос" буде включати

РІЧНІ НАРАДИ КОМІСІЇ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

Філадельфія, Па. — В неділю, 29-го листопада ц.р., тут у приміщеннях філії Українського Католицького Університету при 7911 Вайтвуд роуд відбулися річні наради комісії Патріаршого фонду, що їх влаштовує Свята Софія, релігійне товариство українців католиків в ЗСА. У програмі: 9-та година рано — Служба Божя в каплиці філії УКУ; год. 11-та перед полуднем — початок наради. Організатори запрошують до участі в нарадах усіх членів Т-ва Свята Софія, Українське Патріархальне Товариство, представників, відпорушників і організаторів Патріаршого фонду та всіх зацікавлених громадян.

Стокмен публічно висловив жалі

Вашингтон. — Директор державного бюджету і член кабінету президента Рональда Регана, Дейвід Стокмен, відбув пресову конференцію, на якій він осудив свої "неправильні оцінки та пусті балаканини" про стан економіки в ЗСА та про економічні плани Президента і заявив готовість зрезигнувати зі свого посту з огляду на великі шкоди, що їх він чинив політиці сучасного американського уряду та особисто Президенту.

Після пресової конференції Стокмена Біллі Дім видав у цій справі заяву. В заяві наголошено на недовірстві такої поведінки й таких публічних висловів, як ті, що їх робив Стокмен, а які описав у статті в місячнику "Атлантік" та заповіджено, що на майбутнє подібне в ніякому разі не буде толероване. Президент прийняв Стокмена під час полудену в Білому Домі, на якому Стокмен висловив свій жалі з приводу того, що він зробив і ще раз зголосив свою резигнацію, але Президент резигнації не прийняв. Однак коментатори висловлюють сумнів, чи після того драматичного інциденту Стокмен зможе довше бути на пості одного з найважливіших господарських співробітників Президента в характері директора державного бюджету.

В своїй приватних завагах журналіст Вілліам Грейдер, співробітник щоденника "Вашингтон Пост", Стокмен засудив господарську політику Президента, заперечив її суспільні мотиви та висловив свої сумніви у її здійсненні. На його думку, як це подано в статті Грейдера в місячнику "Атлантік", господарська політика президента Регана не має вигляду на успіх, а навпаки породить нові ще більш трудні.

Помер адв. І. Панчук

Дітройт, Миш. (Я. Березовський). — В середу, 4-го листопада, 1981 року, в місті Бетл Крік, Мишиген, після тяжкої довготривалої недуги, на 77-му році життя, помер адвокат Іван Панчук, довголітній українсько-американський громадський діяч. Покійний був довголітнім членом УНСОУ, до якого вступив в 1932 році, та кількаторазним делегатом на конвенції цієї установи.

Св. п. Іван Панчук

Панчук народився в містечку Гардентон, Манітоба, Канада, 1904 року в родині емігрантів з Буковини Василя та Ірини Панчук. У 1916 році родина переселилася до Дітройту, де покійний закінчив середню школу. В 1926 році І. Панчук закінчив, з високим відзначенням, університет Мишиген, а два роки пізніше закінчив факультет правничих студій при тім самім університеті. Адвокатську практику почав в Дітройті в 1929 році.

Вісім літ пізніше І. Панчук був назначений заступником головного адвоката-прокуратора стеїту Мишиген, на тім становищі перебував чотири роки, до 1941 року, коли був назначений

головним корпоративним адвокатом однієї аскураційної фірми в Дітройті. На тому становищі він залишився до відходу на еміграцію в 1969 році. Під час своєї праці в даній фірмі був дорадником для стейтських урядів у справах аскураційних, як також президентом Асоціації аскураційних компаній стеїту Мишиген. Покійний був членом американської та мишигенської адвокатських палат і товариства українських адвокатів в Мишигені.

Ціле життя І. Панчук був активним, працьовитим і чесним членом та провідником різних українсько-американських організацій. Був головою тоді могутньої Федерації українців Мишигену та Ліги Української Молоді Північної Америки.

В ранніх сорокових роках — під час Другої світової війни — І. Панчук був спів-організатором центральної української установи Українського Конгресового Комітету Америки. Останньою була дуже розчарований занепадом цієї установи, у створення якої вклав стільки праці. Після війни свою увагу і сили спрямував І. Панчук на допомогу українським воєнним втікачам і їхньому переселенню до Америки. Був номінований до стейтської комісії в справах воєнних втікачів у 1947 році. Підтримував працю "З'єднаного Українсько-Американського Допомогового Комітету", який очолював деякий час, і своєю постійною, енергійною працею допоміг тисячам українським родинам переїхати до ЗСА. В час війни та по її закінченню вдержував контакти з урядовими чинниками, обстоюючи українські інтереси. Покійний багато прихилився до того, що Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка могла оселитися в Дітройті і завжди підтримував її та любився нею.

Покійний був великим любителем творів Тараса Шевченка, напам'ять вивчаючи його твори. Був автором англійською мовою під наголовком "Заповіт Шевченка". Пильний студент української імміграції до Америки і Канади, збирав матеріали про громадські і трудові подвиги, був автором монографії про поселення свого роду в Канаді.

Адвокат Панчук був членом Клубу Градуантів Дітройту.

Вислід першої частини конкурсу доповнено на багатьох записках, де кандидати в товаристві своїх ескортів репрезентувалися зібраним гостям. Згідно з традицією баль розпочався ефектним церемоніальом, коли то на залу увійшли чотири красуні: Орієна Ганушевська, репрезентуючи символічно підпільні видання України; Уліта Ольшанівська, краля Української Преси на рік 1981; Ліда Феєнко-Чопівська — "Міс Союзівка", а поруч них наймолодша (Продовження на ст. 4)

24 особи поставлено під суд за вбивство Садата

Каїр, Єгипет. — Прокуратор воєнного трибуналу Єгипту, який судитиме змовників, що доконали вбивство президента Єгипту, виготовив акт обвинувачення проти 24 обвинувачених, в тому чотирьох виконавців вбивства та 20 їхніх помічників і спільників.

Генерал Гамед Гаммуда, шеф воєного трибуналу збройних сил Єгипту, заявив пресовим репортерам, що суд правдоподібно почнеться 24-го листопада та що всім обвинуваченим загрожує кара смерті. Суд почнеться відкритою сесією, на яку матимуть вступ всі очі, а описав же трибунал сам вирішити, чи продовжувати відкриті сесії далі, чи деякі з них переводити при закритих дверях.

Суд судитиме змовників, а зокрема чотирьох виконавців замаху, за вбивство вісьмох осіб, в тому президента Садата. Всі вбиті пригладили військовий парад з почесної трибуни, яку виконавці змови обкидали гранатами і обстріляли з рушниць. Керівником групи чотирьох напасників, які доконали злочин, був активний лейтенант єгипетської армії Халед Агмед Шавкі. Три інші не були активними воєнками й брали участь у військовій параді нелегально, перебрані у військові мундири. Ними були кінгари Абдель Гамід Са-

Серед змовників є представники різних верств — студенти, ремісники, аптекар, вояк, викладач на університеті, маляр, шофер, але немає ні селян, ні фабричних робітників. Так само немає зовсім жінок, яких ісламські фанатики вважають непридатними до іншого діла, як ведення хатньої господарки.

У світі

У ПАРИЖІ, ФРАНЦІЯ, ВІДБУВСЯ ЗАМАХ НА життя американського шарже д'афер Християна Чепмена. Чепмен в час відсутності посла в Парижі керує американською амбасадой і є її речником. Замах відбувся у білий день, коли дипломат вийшов зі своєї хати, щоб піти до праці. Згідно з даними свідків замаху, французьких сусідів Чепмена, напасник був із Середнього Сходу, а державний секретар Александер публічно висловив припущення, що замах відбувся на доручення лідера Лівії Каддафі. Чепмен відмовився висловити будь-які здогади. Зате велика частина французької преси висловлює здогади, що це зробили лівійці. Тиждень тому періодик "Ле Поент" повідомив, що лівійці приготували серію замахів на американців і американські установи у відплату за зістрілення двох лівійських літаків американцями над Середземним морем. Шарже д'афер Чепмен вийшов із замаху непошкодженим так, як і його шофер.

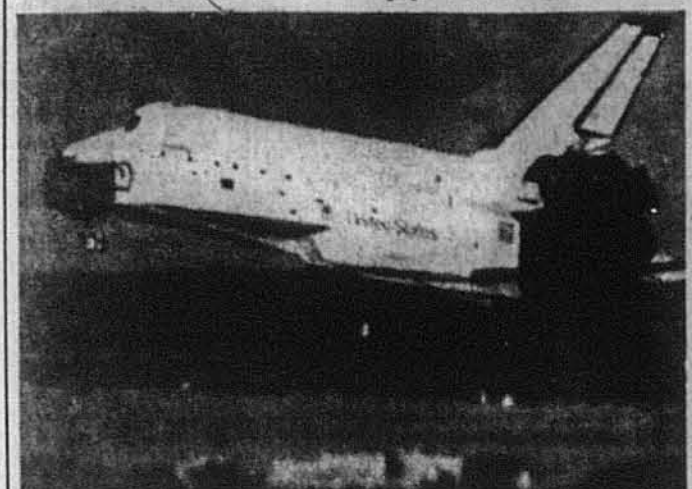
У ФРАНЦІЇ ПЕРЕБУВАЄ ПРЕМ'ЄР ІНДІЇ ІНДІРА ГАНДІ. В програмі прем'єра Ганді є цілий ряд важливих справ, а між ними закуп індійським урядом великої кількості модерної зброї і літаків. Дотепер такі закупки Індія робила в СРСР, чим вона себе великою мірою узалежнила від Москви і її політики. У висліді того узалежнення індійська закордонна політика і виступи індійських речників захищали союзову агресію, навіть у випадку збройного нападу СРСР на Афганістан, недалекого сусіда Індії, індійський уряд не зважився на виразний виступ проти Москви. Французький уряд президента Франсуа Миттерана, робить усі заходи, щоб Індія почала купувати зброю у Франції. До першої серії закупів входили б у першу чергу модерні літаки Міраж, які належать до найкращих у світі і осягнула б суму понад три мільйони доларів. У часі передвиборчої кампанії кандидат на президента Миттеран виступив проти продажу зброї за кордон, але коли він став президентом, то познайомившись із різними фактами, змінив свою думку.

ФЛЯМАНДСЬКА ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ, ЯКА здобула найбільше голосів у парламентарних виборах в Бельгії, отримала від короля Бодуена мандат перевести розмови в справі створення коаліційного уряду, бо сама вона не має потрібної більшості. Король Бодуен запропонував члена тієї ліберальної партії, яка репрезентує консервативне крило в бельгійській політиці, Германа Вандерпуртена бути кандидатом на прем'єра. Вандерпуртен, який має 59 років уже декілька разів був у різних кабінетах міністром, а навіть віцепрем'єром. Король звернувся до Вандерпуртена після вичерпних розмов з представниками різних політичних партій та суспільними видатними діячами. Якщо б фламандська партія перебрала бельгійський уряд це значно змінило б внутрішню спаяність тієї країни, бо дотепер фламандці здобували більшість в опозиції.

ПІСЛЯ НЕПОВНИХ ДВОХ МІСЯЦІВ здоровельної відпустки президент Бразилії Хоао Баптіста Фігуейредо перебрив знову пост президента від свого заступника. Генерал Фігуейредо мав масивну серцеву атаку та перейшов велику операцію. Після якої він швидко почав приходити до здоров'я. Після перебрання посту він заявив: "Моя постава є тепер так само здешченна, як і перед тим, повести уряд Бразилії, що націю і разом з усіма вами осягнути шль нашого правління, а нею є поворот до демократичної нормальності нашої країни".

ЕГИПЕТСЬКО-ІЗРАЇЛЬСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ в справі надання автономії палестинським арабам, які живуть в Ізраїлі, після двох днів закінчилися неуспіхом. Обидві сторони не знайшли задовольняючої їх формули тієї автономії. В кінцевому комунікаті обидві сторони підкреслили, що вони й надалі шукатимуть такої бази, яка задовольнила б обидві сторони й відповідала б потребам арабських мешканців Ізраїля. Розбіжності існують в тому, що Ізраїль, який уже дав багато автономних прав арабам, хоче уникнути створення бази для вимог державної самостійності і сепарації замешкалих більшістю арабів території Ізраїля, а Єгипет хоче якнайширших прав для ізраїльських арабів, не виключаючи в майбутньому і сепарації від Ізраїля.

КОРАБЕЛЬ „КОЛАМБІЯ” СПОВНИВ СВОЮ ДРУГУ МІСІЮ

Корабель „Коламбія” якраз приземлився на
летовищі бази Едвардс в Каліфорнії.

Гюстон, Техас. — Крайова авіаційна адміністрація (НАСА) задоволена місією, яку виконали два астронавти Джозеф Г. Енгл і Річард Ф. Трулі під час другого польоту міжпростороного корабля „Коламбія”, який, як відомо, вилетів був у простори в четвер, 12-го листопада ц.р., і передчасно повернувся на землю в суботу, 14-го листопада в по-палудневих годинах.

Первісно було заплановано, що „Коламбія” перебуватиме в орбіті до вівторка, 17-го листопада, але коли стало відомим, що на покладі корабля не все функціонує справно, згадана Адміністрація вирішила скоротити політ. Вестакі основні цілі досягнуто.

Десять тисяч американців, серед яких були сотні кореспондентів і фоторепортерів та приватних фотоа-

маторів, спостерігали в Каліфорнії другу посадку корабля „Коламбія” і описали висловлюючи своє захоплення цією, як заявив один з кореспондентів, „унікальною машиною”.

Речники НАСА заявили описав журналістам, що жодної загрози для життя астронавтів не було, але були побоювання щодо приземлення корабля з огляду на припинення функціональності одного з трьох генераторів.

Учасники цієї історичної хвилини оваційно вітали двох астронавтів, які заявили, що вони мали гарну подорож, а капітан Р. Трулі додав, що „Коламбія” являється „чудесною машиною”. Обидва астронавти підкреслили не тільки історичність їхнього польоту, але також важливість виконаних ними завдань.

В Америці

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КАНДИДАТ НА губернатора в стеїті Нью Джерсі Томас Кейн проголосив себе переможцем у виборах, які, як відомо, відбулися тут 3-го листопада, але вислідів не було проголошено з огляду на майже однакову кількість голосів, що їх здобули обидва кандидати — Кейн і демократичний кандидат Джеймс Флоріо. Згідно з останніми підрахунками Т. Кейн здобув 1,145,465 голосів, а Флоріо 1,143,788 голосів, отже Кейн отримав 1,677 голосів більше. Покищо невідомо, чи Флоріо визнає свою поразку, чи судово буде оспоровати вислід і вимагатиме перечислення голосів. Тимчасом Кейн вже приступив до підбору своїх найближчих співробітників. Він заявив кореспондентам, що йому прийде працювати у трудних обставинах, бо обидві палати, сенат і легіслатуру стеїту, контролюватимуть демократи.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛЬДА Регана опрацювала новий проєкт для регулювання праці Центральної розвідки служби і унезаважила попередній, який дозволяв службовцям Сі-Ай-Ей інфільтрувати внутрішньоамериканські організації і установи, запідозрілі в антиамериканській діяльності. На підставі нового проєкту згадана служба все одно матиме можливість збирати інформацію про діяльність закордонних розвідних служб, які діють на території З'єднаних Стеїтів Америки, і пригладяться до діяльності закордонних дипломатичних станиць. Поінформовані особи кажуть, що Уряд вирішив змінити раніше становище на прохання сенатської комісії для справ розвідки, члени якої в більшості протестували проти першого плану, а були й такі, що особисто розмовляли про це з президентом Р. Реганом.

ДИРЕКТОР ФЕДЕРАЛЬНОГО БЮРА Інвестицій Вільям Г. Вебстер, знімаючи перед сенатською Юридичною комісією, що на його думку відомості, які збирали службовці ФБІ про діяльність закордонних шпигунів чи терористичних груп на території ЗСА, не повинні бути доступними для кожного американського громадянина, який ними справами цікавиться, а користуватися ними повинні тільки законодавці — сенатори і конгресмени. На думку Вебстера, закон про свободу інформації дуже утруднює працю службовцям ФБІ і цим законом досі користувалися навіть кримінальні елементи, не згадуючи вже про закордонні розвідні служби. Адміністрація президента Рональда Регана внесла до Конгресу пропозицію, щоб генеральний прокуратор мав право затримати певні інформації в таємниці і не виявляти їх загалом.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР АЛЕКСАНДР ГЕЙГ заявив кореспондентам, що, не зважаючи на те, що Адміністрація президента Рональда Регана протиставляла тому, щоб американці, зокрема спеціалісти працювали для режиму лівійського диктатора Муаммара Каддафі, але Уряд не має можливості заборонити американським громадянам виїжджати до будь-якої країни і шукати там zatrudнення, бо „ми є велиною спільнотою” — заявив Гейг, натякаючи, що Вашингтон поклитається в майбутньому тільки на моральні принципи і вказує на американцям на беззаконня, які діються в Лівії. Газета „Нью Йорк Таймс” вже кілька разів інформувала, що диктатор Лівії М. Каддафі „вербує” американських спеціалістів, зокрема пілотів й інших військових і платить їм великі гроші за послуги в Лівії. Для „вербування” спеціалістів лівійці користуються американцями, які вже раніше вступили на службу до Каддафі. Центральна розвідка ЗСА інформує, що Каддафі вживає також американських летунів для перевезення лівійських військових частин до Чаду й інших країн, з якими він знаходиться у конфлікті. Гейг, знімаючи перед комісією для закордонних зв'язків Палати Репрезентантів, заявив, однак, що усіх американців, які співпрацювали з Лівією, і порушуватимуть американські закони. Уряд ставитиме їх перед суд.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sun days, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Погрози із протилежним наслідком

За встановленою вже традицією — більшовики щорічно визначають роковини жовтневої революції, яка у 1918 році провалила демократичний Тимчасовий Уряд у Москві та завела комуністичну систему, — великою парадом на центральній Червоній площі у Москві. Біля мавзолею Леніна будують трибуну на якій вся кремлівська верхівка разом із членами дипломатичного корпусу і комуністичними ватажками з закордону приймають дефіляду, що звичайно триває кілька годин. Це ніби мають дефілювати „робітники і селяни“, які формально, за назвою тієї країни, є володіючим чинником, та насправді в тій країні не мають ніякого голосу і ніяких прав. Проте, фактично жовтнева парада на Червоній площі є щорічною маніфестацією чи радше демонстрацією советської збройної потуги. Не раз уже бувало, що тоді советські правителі вперше показували нові роди зброї, — у дефіляді беруть участь танки гармати, ракети, панцерні вози і піхотні частини, а над ними кружляють військові літаки. Трибуна — і ціла Москва — прикрашена портретами „вождів“, на першому місці живучого „вождя“, яким тепер є перший секретар компартії СРСР, водночас президент і диктатор в одній особі. Леонід Брежнєв.

Дня 7-го листопада ц. р. (за новим стилем) відбулася знову така парада на Червоній площі, яка відзначала 62-гі роковини жовтневої революції. головним промовцем був маршал Советського Союзу, військовий міністр Дімітрі Устінов, який прославляв ніби неперевершену збройну силу Советського Союзу та відгортався, що ніхто у світі тієї сили не перемає ані-теж ніхто не зможе досягнути тих вершин, до яких дійшла советська збройна потуга. Устінов таврував західних членів Північно-Атлантичного Союзу (НАТО), що вони „гарячково“ намагаються досягнути збройну перевагу над Советським Союзом, але запевняв, що „немає ніяких шансів“, щоби це могло статися і що немає такої сили у світі, яка могла б перевищити потугу СРСР. Очевидно, Устінов, згідно з прийнятою засадою советського пропагандистського апарату, говорив про „імперіалізм“ і „агресорів“, що їх чекає розгром, якби наважилися заатакувати „миролюбну“ країну „робітників і селян“ та ні словечком не згадав про поширення впливів Москви зброєю, грошіми і підступом у різних країнах земного глобу. До речі, амбасадор 17 країн, включно зі ЗСА і скандинавськими державами, збійкотували цю буфаналу.

Устінов не сказав світові нічого нового. Військові фахівці у світі давно вже знають, що Москві дійсно вдалося „наздогнати і перегнати“ Америку в різних родах зброї. І тому власне теперішній президент ЗСА Рональд Реген, який на першому місці своєї внутрішньої політики поставив необхідність зрівноважити державний бюджет у четвертому році своєї каденції, єдиний секретаріат оборони вийняв із принципу редуції видатків, та, навпаки.

Військові атташе закордонних амбасад у Москві стверджують, що у цюгорічний параді на Червоній площі не показано ніяких нових родів зброї. Цього не треба було робити, бо існуючої советської зброї досить, щоби нею загрожувати світовому мирові та шантажувати НАТО й інші країни поза СРСР. Але ця тактика застрашування вільного світу збройною перевагою над ним доводить вільний світ до збільшення і скріплення своєї оборонної сили. Втому самому часі, як маршал Устінов знову чванькуват погрожував Америці і її союзникам та кричав, що „Ми протестуємо проти агресивного курсу політики Регена“ — у Венеції в Італії головний командант збройних сил НАТО, американський генерал Бенард Роджерс, перестерігав членів країни НАТО й інші вільні держави, що Советський Союз перевищує тепер вільний світ своєю збройною системою у відношенні 4:1 та, зокрема, перевищує своїм арсеналом атомової зброї у відношенні 3:1.

Промова советського маршала і ця чергова серія погроз та нахвалень своєю перевагою над вільним світом — напевне допоможе лідерам вільного світу, свідомим дійсної загрози від СРСР, переконати панифістів, що коли вони хочуть зберегти мир, то найдоцільнішою метою є збільшити свою збройну потугу, щоби відстрашити єдиного потенційного воєнного агресора, яким є СРСР.

Від часу, як президентом в Америці став Рональд Реген — а державним секретарем — недавній головний командант збройних сил НАТО Александер Гейг та секретарем оборони — Каспер Вайнбергер, від того часу советські лідери відгортаються „протизаходами“, якщо європейські країни НАТО приймуть на свою територію американські ракети здатні поцілити кожне місце в європейському СРСР та погодяться на збільшення свого арсеналу американською неавтономною зброєю. Але власне ця лютя советських правителів і намагання застрашити світ „протизаходами“ — доказують konieczність припинити програму дозброєння ЗСА і їх союзників. Це була промова у користь Заходу.

Перші перепалки

Володимир Душин

ДИПЛОМАТИЧНИЙ ТОРГ ЗА КУРИЛЬСЬКІ ОСТРОВИ

IV

Перед історичним днем 2-го вересня 1945 року, коли Японія підписала капітуляцію на воєнному кораблі „Міссурі“, в Токійській заході, де автор цих рядків був серед американських учасників, почалися офіційні переговори з представниками советської влади в „Гренд Готел“ в Йокогамі, біля 18 кілометрів на південь від Токіо.

На цю конференцію мене відіслано перекладачем. Признаюся, що я почувався прямо неспівно, не знаючи, який оборот візьме справа офіційних переговорів.

На першу сесію прийшло біля 10 американських генералів і адмиралів під проводом ген. МекАртура, як теж велике число їхніх спеціалістів-досвідчених. По советським боці було двоє генералів і один адмирал, кілька полковників, а їх перекладачем був капітан П. Карамішев. Він приступив до мене і до привітання, ми узгодили нашу офіційну „техніку“: коли советський генерал говоритиме по-російськи, я буду перекладати по-англійськи, а коли американські делегати говоритимуть по-англійськи, капітан Карамішев перекладатиме по-російськи. При есентуальному непорозумінні щодо предмету переговорів, ми мали обопільно узгоджувати вірність тексту.

Переговори розпочав ген. Дерев'яно довгим привітанням ген. МекАртура, американському Урядові та

збройним силам Америки, що я, перекладач по-англійськи. Ген. МекАртур сидів непорушно, слухав і курив свою люльку, зовсім так як ми звикли його бачити на фільмах чи в пресі. Всі відповіді давали генерали Садерленд і Вилловбі.

Майже більшість програм зборів присвячено розробленню японських збройних сил, які ще були при зброї, встановленню американської адміністрації, судам над воєнними преступниками і т. п.

Генерал Дерев'яно був особливо агресивним і настирливим, тоді коли він намагався вставити свої „пункти“ до програми.

Дві речі, які він порушив відразу, „зсекретизували“ американську делегацію. Перша справа — це „репатріація“. Цієї точки не було в програмі, і коли ген. Дерев'яно торкнувся цієї справи, американці здивовано дивилися один на одного, не знаючи про що тут мова.

Нам не вільно було вмишуватися в перебіг розмов, хіба для узгодження перекладу. Але по кількох хвилинах глибокої мовчанки, я сказав ген. Садерлендові, що я знаю, про що ген. Дерев'яно говорить. За його дозволом я сказав, що

советська місія домагасться повороту тих всіх, хто походить з колишньої царської Росії, і хто знаходиться тепер у Японії, Китаї, Кореї, Філіппінах, т. п.

Чи вони мають советські паспорти, чи якісь інші особисті документи, які вказують на це, що вони — советські піддані? — запитував ген. Садерленд.

— Ні, оскільки мені відомо, то всі ці колишні вихідці з Росії мають т. зв. „нансєвські паспорти“, які видає Ліга Націй для формально бездержавних осіб — сказав я, слухаючи як капітан Карамішев скоро перекладає мої слова ген. Дерев'янові.

Коли у дискусії з капітаном Карамішевим я жив слова „альянти“ замість „союзники“, то ген. Дерев'яно звернувся прямо до мене, запитував:

— А ви хто по національності, росіянин (русский) чи українець?

— Я українець, — відповів я ген. Дерев'янові.

У нього засвітилися очі і він, вставши з крісла і простягнувши до мене руку, сказав по-українськи:

— Ну то ми земляки! У тому моменті, ген. Садерленд, піднесеним голом повернувся до мене: — Сергій, що тут робиться? Що то за приватні розмови з ген. Дерев'яном?

— Пане генерале, — відповів я, — виглядає, що ген. Дерев'яно і я земляки, це-то українці.

Не знав я, чи це була добра відповідь чи ні. Але по кількох хвилинах ген. Садерленд усміхнувшись сказав:

— Коли це так, то я заряджую півгодинну перерву. Капітан Карамішев переклад не негайно по-російськи для советських членів делегації.

Генерал Дерев'яно та всі советські старшини оточили мене, як теж майже половина американської делегації, прислухуючись до нашої дальшої розмови з ген. Дерев'яном.

А цей останній почав бомбардувати мене в чистій українській мові такими питаннями: де я родився, де вчився української мови, де є мої батьки, чи маю я знайомих у Львові, бо він буде вертатися через Західню Європу і вступити до Львова. Він чув, що це дуже гарне історичне місто. Під час наступу советської армії проти німців, він, ген. Дерев'яно, командував 7-ою піхотною дивізією в армії маршала Радіона Малиновського, який, він підкреслює, „є теж українцем“, і який наступав на Румунію. Дерев'яно далі сказав, що „в нашій воєнній частині є українці, і дружина нашого амбасадора Якова Малика, Меланія, українка з Харкова...“ Запитував мене, чи буду я коли в Києві і чи знаю я, що там „існує наша радянська держава“.

(Продовження буде)

Ярослав Курдидик

МІЖПРОСТІРНА ЗБРОЯ НА ОВИДІ

коналювання Америки того роду міжпростірної системи, називаючи її — „новою американською стратегією“ провокацією, намагаючись безрезультатно різними інтервенціями взагалі її припинити.

Знавці наголошують, що Советський Союз занепокоєний найбільше поєминістю і спроможністю „Коламбі“ забрати на свій чердак таку кількість тягару, що його без усякого сумніву використають у найбільш чому майбутньому американській летунській збройній силі. Своїми розмірами, цей міжпростірний корабель дорівнює джетові типу ДС-9. Із двома лутунами і трьома-чотирьома окремо технічно вишкеленими спеціальними він може відносно навіть довго перебувати у просторах.

За окремим договором ОН у міжпростірних полетах заборонено взагалі не живити будь-яку зброю масового нищення. Але впріки з цим насувається теж і дуже важливе питання. Чи лазерну нищівність, якою у майбутньому будуть вивінені того типу

ракети, як „Коламбі“ слід вжити і кваліфікувати, як зброю?..

Чимало американських речників побоюються збройних переговорів у просторах, але зате мілітарні фахівці стверджують, що у цьому випадку перевага належить американській міжпростірній технології, при чому ця теперішня перевага може виявитися теж тільки дочасним явищем.

І хоч покищо всі дотеперішні досягнення НАСА в загальному мають технологічні вияви, але водночас загальновідомо, що цю програму слід розглядати у першу чергу як таку, що служиме для мілітарного вжитку.

Цільний знавець міжпростірних евалюацій д-р Е. Чейсон з Гарвардського університету каже, — що всі ми, які точно обізнані з майбутнім „Коламбі“ заявляємо, що її основна роль буде — запустити, контролювати і „прошувати“ діяльність своїх, як теж і ворожих сателітів.

Під сучасну пору доводиться стверджувати, що

вся міжпростірна індустрія, як теж і всі інші пов'язані з нею групи розшукують дуже приспінено за розв'язкою, у якій спосіб найкраще і найкорисніше використати і підсилити американську мілітарну міць. І в цьому випадку, „Коламбі“ слід прийняти і вжити за реалізацію того задуму, що являється найважливішим продовженням американської сміливої та завазанованої сателітної програми, яка своїм корінням сягає 1950 років.

І тому заяву такого військового авторитету, як генерал Д. О. Греєм, колишнього директора Оборонної Розвідки Агентії і який тепер очолює „Альянс для миру — через силу“ треба прийняти зі слухністю, що чергові запускування того роду ракет відкривають зовсім нову міжпростірну можливість, яку нам, американцям, слід приспінено використати.

Міжпростірний корабель „Коламбі“ — продовжує Греєм, дає нам безспірну перевагу над Советським Союзом, а зокрема над масою його ракет і підводних човнів. І хоч і як Москва намагається применшувати, це наше останнє досягнення, але факт залишається фактом, що ми з нашими постійними здобутками та завазанованістю такі і надалі залишимося суперпругою Число Один!

шій мірі рекрутувалися зі союзу Українських Журналістів і Письменників у Відні на чолі з д-ром Володимиром Кушніром, надто відомим журналістом в німецько-мовному світі, в порозумінні із живучими закордонно колишніми професорами університетів та ученими, — подумали як запобігти цьому основному недостатковійшійся в цитованій вище відозві. Вони подумали найперше про „зорганизування українських наукових курсів“. Такі курси влаштовано в листопаді і грудні 1920 року. І так в дні 30-го листопада того ж року в міській школі 8 округу при Целтгаусе 7, в приміщенні, відданим Віденському міському управу, відбулося відкриття українських наукових курсів, організованих Союзом Українських Журналістів і Письменників при співучасті Соціологічного Інституту та Товариства Прихильників Освіти. Товариство Прихильників Освіти — це була організація, яка опікувалася матеріальною сторінкою допомоги студентам у Відні. Соціологічний Інститут став тоді тільки працювати, а його очолював Микола Чечель.

На відкритті курсів явилось біля сто осіб, яких привітав голова Союзу д-р В. Кушнір, читаємо в архівних записках УВУ, та казав у своїй промові на причини, які спонукали Союз Українських Журналістів і Письменників зайнятися зорганізуванням цих курсів. Після цього з'явився слово голови Академічної Секції Союзу УПЖ д-р Олександр Колеса, який вказав на значення і бажання завдання українських наукових курсів на еміграції, які „по ініціативі їх аранжерів з початком Нового Року повинні перетворитися на Український Вільний Університет. По ньому, — читаємо далі в записках-виголосі, звичайно, інаугураційний виклад про „Примітивні форми суспільного життя та їх сліди в українській традиції“ проф. Михайло Грушевський. По ньому дав першу лекцію з географії України проф. Степан Рудницький. В дальшому довідуюсь, що в курсах брали участь ще такі учні, як проф. Степан Дістряський, проф. Дмитро Антонович, проф. І. Ганицький, д-р М. Сабат. Все саме перелічені прізвища науковців можуть говорити про високий рівень курсів. А викладались там такі дисципліни, як: історія і географія України, далі „Самовизначення українського народу“, „Теорія конституції“, „Деревляни церкви на Україні“, „Грецька і римська архітектура“, „Головні напрями і методи в розслідуванні фольклору“ тощо. Ці наукові курси стали прологом першого семестру

3 господарського життя

Велику бурю викликав виступ в одному з американських місячників директора державного бюджету й члена кабінету президента Рональда Регена Девіда Стакмена. У своєму інтерв'ю, поданому місячником „Атлантик“, а радше в цілій серії розмов, які Стакмен мав із співробітником цього місячника, а зміст яких передано в ньому, Стакмен висловлюється не лише критично до основних положень господарського планування президента Регена та його Уряду, але також висловлює свої сумніви в його правильності і можливості успіху. Одним з найважливіших його закидів проти господарських планів Президента був закид не лише економічного але й соціального характеру. Стакмен мав підтримати критичну думку демократів про обнижжя податків, які домагався Президент, тому що така обнижжя принесе користі головно багатим. Стакмен, як один з головних архітектів господарського плану Президента, вже давно не бачив ніяких шансів для успіху цього плану. Після опублікування його поглядів, він їх не заперечив. Загально сподіються, що виявлення справжніх поглядів Стакмена на господарський план Президента не лише внесоможивить йому дальшу корисну співпрацю в кабінеті, але також потягне за собою ще й інші серйозніші наслідки.

До великих компаній, які звернулися зі закликом до юнійних провідів, які працюють на їхньому терені, щоб вони погодились на обнижжя платені і скорочення різних привілеїв і вигод, долучилася Американ Моторс Корпорейшен. Керівництво цієї корпорації запропонувало робітникам добровільну обнижжю майбутніх контрактів на суму 10 відсотків, мотивуючи такими великими втратами в минулому й цьому році, що без обнижжя коштів компанія не зуміє перетривати. Обнижжя дала б компанії додатковий прибуток понад 150 мільйонів доларів протягом наступних 22 місяців, а це покрити б бажучі недобори, а може навіть створило б невеличку надлишку прибутків над видатками. В цій справі вже в найближчому часі відбудуться формальні перттракти між юнією і компанією.

Туніс належить до тих держав, що має надлишку нафтової ропи над внутрішнім спожиттям і тому може якусь кількість щорічно продавати за кордон. Засоби збуту таким чином, становили важливий чинник державного бюджету Тунісу. Однак останнім часом стало відомим, що запаси нафтової ропи Тунісу вичерпуються і в короткому часі він буде імпортувати ропу. Це було б дуже поважним ударом по слабий національній господарській Тунісу. Однак, на щастя, ті побоювання не оправдаються. Дві американські нафтові фірми відкрили нові великі нафтові резерви на терені Тунісу, які вже в короткому часі даватимуть продукцію. Відкриті Стандард Ойл і Індіані резерви вимагатимуть коло тридцять копальних отворів, а відкриті Густон Ойл компанії резерви — дещо менші. Завдяки тим відкриттям Туніс і надалі експортуватиме нафтову ропу й поповняти свої невеликі засоби закордонної валюти.

Статистичні дані за третій квартал цього року й преліментарні дані за дальші місяці вказують, що ошаднесте й позичкові товариства в стейті Нью Йорк і надалі, не зважаючи на допомогі заходи федерального й стейтвового урядів, зазнають втрат. Втрати тих товариств в стейті Нью Йорк за третій квартал осягнули висоту 372 мільйонів доларів, що творить за перші три квартали цього року 897 мільйонів доларів. На 105 ошаднестеих товариств, які в тому стейті, 97 мали втрати. Вигляди на ближче майбутнє поправляються у зв'язку зі загальним спадом відсоткової стопи в ЗСА, яка є покищо 18 відсотків. Значні предбачають дальшу знижкову тенденцію відсоткової стопи, чого одною з причин є зростаючий застій в господарському житті ЗСА.

Боротьба за власність азбестової промисловості в Квебеку добігає до кінця. Під натиском провінційного уряду тієї провінції, американська фірма Джеренал Дайнемикс Корпорація погодилася відпродати провінційному уряду значну частину своїх уділів у Монреаль Азбестові компанії, так щоб провінційний уряд мав би 51 відсоток усіх уділів і таким чином перебрав повний контроль підприємства. Уряд Рене Левека загрозив, що коли Джеренал Дайнемикс не відпродати відповідної кількості уділів провінційному уряду Квебеку, тоді той націоналізує цілу компанію на 100 відсотків.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР ДО ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ДЖІН КІРКПАТРИК перебуває в одному з ньюйоркських шпиталів після того, як у літаку з Вашингтону до Нью Йорку вона відчувала біль у грудях, і лікарі підозрювали, що це може бути серцева атака. Покищо ДЖІН КІРКПАТРИК переходить різні badania і лікарі ще докладно не встановили діагнозу. Речник Державного департаменту заявив, що амбасадор Кіркпатрик почувався краще і спеціалісти серцевих недуг думають, що в неї не було ані сильної серцевої атаки, ані виливу крові в мозку. У Вашингтоні ДЖ. Кіркпатрик взяла участь у засіданні Крайової Ради Безпеки. Як відомо, амбасадор ДЖ. Кіркпатрик, 54-річна демократка, була перед тим професором політичних наук в Джорджтаунському університеті.

УВУ, яким згодом започатковано працю УВУ 17-го січня 1921 року у Відні.

З відкриттям регулярного семестрального навчання в УВУ проголошено також основні засади праці УВУ. „Головним принципом, яким згідно руководились оснотелі й організатори УВУ, — читаємо у відозві, — було не тільки заступати в межах можливості університет державного типу, але дати йому можливість розвитку як незалежному від інших, як громадських чинників, хрмові української науки. Цілло УВУ являється ширення освіти в усіх напрямках людського знання шляхом наукових викладів та інших форм навчання при забезпеченню повної волі поглядів та напрямку думання“. Як бачимо УВУ вже в початках дав повний вияв свободної наукової думки професорам і студентам. Одночасно в статуті університету наголошено, „що визнаючи одиноким критерієм науковий метод і поглиблення предмету, оснотелі й організатори УВУ погодилися в допущенні до основної професорської колегії виключно тих учених, які досі були професорами або доцентами вищих шкіл і тільки ця колегія рішає про допущення до викладів інших учених сил, будьто як професорів, будьто як лекторів, які досі дали доказ своєї фактичної кваліфікації“. Ці два принципи стали основою праці Українського Вільного Університету в наступних шести десятиліттях. Серед еміграційних злиднів доконувалось й вивершувалось велике культурне діло. Поставлено підвалини під святилище української вільної науки, яка мала служити народами в його дальших змаганнях. Тому оправдан був апел організаторів й основоположників УВУ, що „не повинно бути ні одного українського громадянина, свідомого мети і значення УВУ, який не поспів би в міру можливостей з матеріальною допомогою“.

Цю відозву підписали три чинники: За Ряду Українського Вільного Університету: д-р О. Колеса, проф. Львівського університету, голова УВУ, д-р С. Дістряський, проф. Львівського університету, голова Відділу права і суспільних наук, проф. Іван Ганицький, ректор Київського університету, виконуючий обов'язки голови філософського відділу та д-р В. Старосольський, проф. Кам'янецького університету, заступник Відділу права і суспільних наук.

(Закінчення на стор. 4)

Вступайте в члени УНС

Д-р Михайло Марунчак

ДО ПОЧАТКІВ УВУ

У цьому ж році Український Вільний Університет (УВУ) відмічує своє заслужене і багате 60-річчя праці. Вся українська національна спільнота в діаспорі присвячує в цей час цій високій українській школі пильну увагу та робить належні підсумки успіхів, зусиль і недостат за шість десятиліть безперервної праці на полі української вільної науки. З цим повним науковим балансом поїхав до Канади ректор цього ж університету д-р Володимир Янів, щоб в листопаді позувати перед українською спільнотою та в безпосередніх зустрічах з громадянським та науковим світом обговорити потреби цієї української Альма Матер. Цей живий апел ректора УВУ д-р В. Янева пригадає нам в дечому перші апелі — відозви Ректорату УВУ з-перед 60 років, саме з того часу, коли то творився УВУ у Відні з згодою у Празі. Ці відозви в першій мірі були спрямовані до українців Північної Америки. В канадських архівах (Військово-Історичний Музей й архів УВАН, папка „Читальня Просвіти“, Вінніпег.) збереглися вони навіть з оригінальними підписами і тому хотілося б дещо відсвітати ці перші організаційні кроки УВУ, бо вони в дечому говорять теж і про наші часи.

У першій відозві з Відня, датованій 1921 року вже в перших рядках писалось, що „воєнні і революційні потрясіння, яких безупинно зазнає Україна, не сприяли розвитку української культури і плеканню української науки“. Ініціатори УВУ теж стверджували, що „ситуація, яка витворилася зараз на Україні не давала можливостей виховувати молодіу генерацію в рідній науці“. Це були основні причини, чому заіснував Український Вільний Університет в 1921 році.

Як кожне велике вивершене діло має теж малі споби та початки. Мав їх також і УВУ. Організатори УВУ, які в пер-

Пластова Станція та Пластприят
в Бриджпорт, Конн.
під патронатом Відділу УККА
власноу

ЛИСТОПАДОВЕ СВАТО

під ключем

„МОЛОДЬ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ“

Дата: неділя, 22 листопада 1981 року

Час: 3-тя год. по пол. (точно)

Місце: зала бібліотеки "S. H. University"
(Park Ave. and Jefferson Ave., Merritt Parkway, Exit 47)

Проситесь все Українське Громадянство

Бриджпорту і околиць прибути.

В. Пелешук

голова Пластприяту

Ігор Гайда

станічний

64-й Відділ США в Нью Йорку, Н. Й.

власноу

ВЕЧІР із ДОПОВІДЬЮ

о. Маріяна Процика

„КНЯГИНЯ ОЛЬГА І РОЛЯ ЖІНКИ
В ХРИСТИАНСЬКОМУ ВИХОВАННІ“

У програмі вечора бере теж участь мистець слова

ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА

Читання поезії, пов'язаних з темою доповіді.

Вечір відбудеться

в суботу, 21 листопада ц. р., о год. 5-й по пол.
в Домівці США при 108 Друга Авеню в Нью Йорку

До чисельної участі в вечорі Громадянство і Членство США
запрошує

УПРАВА ВІДДІЛУ

83-й Відділ Союзу Українок Америки
в Нью Йорку

власноу

в неділю, 22-го листопада 1981 року
від год. 9-ої ранку до 2-ої по пол.

ЯРМАРОК

в домівці „Роксолана“ в Нью Йорку, Н. Й.
43 Схід 7-ма вул.

В продажі: ДИТЯЧІ КНИЖКИ, ІГРАШКИ, ВИШИВАНІ
СОРОЧКИ, СЕРВЕТКИ, ВИРОБИ з КЕРАМІКИ, ПЕ-
ЧИВО І ІНШІ ЦІКАВІ РЕЧІ ДЛЯ ОСОБИСТОГО ТА
ДОМАШНЬОГО ВЖИТКУ.

Свята Софія — Релігійне Товариство
Українців Католиків, ЗСА
Комісія Патріаршого Фонду

повідомляє:

РІЧНІ НАРАДИ КОМІСІЇ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

відбудуться

в неділю, 29-го листопада 1981 року

в приміщеннях Філії Українського Като-
лицького Університету у Філадельфії, Па.

при 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19119

Тел.: (215) 635-1555

Год. 9-та рано — СЛУЖБА БОЖА в каплиці Філії УКУ

Год. 11-та рано — ПОЧАТОК НАРАД

До участі в нарадах запрошуємо усіх членів Товариства
Св. Софія, Українське Патріархальне Товариство, представ-
ників, відпорушників і організаторів Патріаршого Фонду та
всіх зацікавлених громадян, яким дороге майбутнє патріар-
ших надбань і інституцій.

Закріплення Ідеї Патріархату, зміцнення
Патріархального Устрою УКУ Церкви, дорогою науки та силь-
ною матеріальною базою — це наші завдання.

За товариство Свята Софія:

Д-р Романа Навроцька

заст. голови

Т-ва Св. Софія

Д-р Леонід Рудницький

секретар

Д-р Роман Осінчук

голова Комісії

Патр. Фонду

Інж. Юлія Головачак

скарбник

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІАРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО — НЬЮ ЙОРК
ТА ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ

ЗАПРОШУЮТЬ на ДОПОВІДЬ

визначного польського публіциста і журналіста

ДОМІНІКА МОРАВСКОГО

(в переїзді з Риму через Нью Йорк)

на тему:

„Понтифікат Папи Івана Павла II-го
і міжнародні проблеми“

Слово про прелатента, відомого знавця східної політики Ватикану
виголосить Д-р РОМАН ОСІНЧУК.

Доповідь відбудеться в п'ятницю, 20-го листопада 1981 року
в залі під ч. 136 Друга Авеню, 2-й поверх

(Дім Українського Визвольного Фронту в Нью Йорку)

Початок о год. 7-й вечора

ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ ЗБІРКИ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГА-
НІЗАЦІЙ НА ЛИСТОПАДОВИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАР УКРАЇНСЬКИМ
ІНВАЛІДАМ З ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ НАШОГО НАРОДУ.
СПОВНІТЬ СВІЙ ПОЧЕСНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОБОВ'ЯЗОК І ЗЛО-
ЖІТЬ СВІЙ ДАР ДЛЯ НАШИХ ІНВАЛІДІВ ЗБІРЩИКАМ, АБО
ВИШЛІТЬ НА АДРЕСУ СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ КОМБАТАНТІВ
В ЗСА: SOCIAL SERVICE OF UKRAINIAN WAR VETERANS,
1321 West Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141.

Канонічна візитація Владики

І. Лотоцького

Субота і неділя, 17-го і
18-го жовтня ц.р., були дня-
ми особливого духового пі-
дйому і радості української
громади в Гюстоні. Пред-
ставники організації і чис-
ленні вірні та молодь в ук-
раїнських національних
строгах зібралися на летун-
ський площі разом із своїм
парохом о. Володимиром
Вербицьким і принагідним
гостем о. крилошанином
Богданом Остаповичем з
Торонто, щоб квітами і сло-
вами радості привітати но-
вого Владика.

З далекої Луїзіани приві-
тав Владика Іннокентія д-р
Олександр Сас-Яворський
зі своєю родиною. Від ук-
раїнської молоді привітала
Владика квітами і деклама-
цією Надя Ярош, убрана в
чудовий полтавський стрій,
а також Юлія і Леся Березо-
вські. Дітей зорганізував
Ушак.

Владика Лотоцький зво-
рушений щирістю привітів,
брав маленьких дітей на ру-
ки та благословив їх і всіх
присутніх.

В сьомій годині вечора в
честь Владики відбувся бен-
кет з мистецькою програ-
мою. Атракцією вечора бу-
ли українські народні танці,
що їх виконали: Марійка
Мацько, мистецький керів-
ник ансамблю, Марта У-
шак, Ольга Головка, Фі-
ленко Тарас, Маріяна Лав-
рик, Ненсі Рулемен, Пенеля
Ушак, Ерік Гейман, Тарас
Романко, Осан Сейраг, му-
зичний супровід — Євген
Кухта.

У бенкеті взяли участь
майже всі парохіяни, коло
200 осіб, які прийшли щоб
привітати дорогого гостя,
який вперше, як Єпископ
Чикаго прибув до своїх ду-
хових дітей.

Цю радість в імені гро-
мади зворушливо висловив
під час бенкету член і основ-
ник парохії Віктор Балабан
й інші члени громади: Бог-
дан Ярош, Михайло Дани-
лик, Ольга Дуб.

У неділю 18-го жовтня,
вже від 9-ої години ранку,
біля чудової брами, що її
збудувало подружжя Зенон
і Ольга Дуби разом із своєю
ріднею, з написом на синьо-
жовтому тлі: „Вітайте нам
Владико“ дорогого гостя
привітали сотні вірних з
Гюстону, далеких околиць
великого Тексасу та сусід-
них стейтів.

При вході до церкви Вла-
дику вітали хлібом і сіллю
о. парох Юрій Микетин, а
квітами — Ляріса Тимак і
д-р Іван Богачевський. Під

співав хор під диригентуро-
ю Розалії Кобак.

Владика Кир Іннокентій
Лотоцький одуховав при-
сутніх чудовою наукою про
віру нашого народу в Укра-
їні та про любов — дві чес-
ноти, які з надією є конечні,
щоби гідно прославляти
Бога і допомогти Україні
бути вільною, соборною
державою.

Після другої Божествен-
ної Літургії для тих, що не
розуміють української мо-
ви, Владика приймав на ав-
дієнції всіх, хто бажав з ним
поговорити.

Віктор Балабан

У ДРУГУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ

У ВІЧНІСТЬ

нашого Найдорожчого

МУЖА, ТАТА І ДІДА

бл. п.

ЛЕВА КУДЕЛІ

будуть відправлені

ПАНАХИДИ

у четвер, 19-го листопада 1981 р., о год. 8:30
ранку у Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Пер-
возваного у Свят Бавнд Бруку, Н. Дж.

і у неділю, 22-го листопада 1981 р. в катедрі св.
Володимира, 160 Вест 82-га вул. у Нью Йорку,
після Служби Божої.

Дружина — РАІСА

Син — РОМАН з дружиною МЕЛАНІЄЮ

і внук — ГАВРИЛ

У ШОСТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Улюбленого і Незабутнього

ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСЯ, БРАТА І СТРИЙКА

сл. п.

БОГДАНА ЮРІЯ КРАВЦЕВА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
у суботу, 21-го листопада 1981 року:

в Ньюарку-Ірвінгтоні, в церкві св. Івана Хрестите-
ля, в год. 7:30 ранку;

в Римі;

в Кергонксоні, в церкві св. Трійці.

Просимо згадати в цей день Покійного в своїх молитвах.

Вдова — НЕОНІЛІЯ

Донька — ДЗВЕНИСЛАВА ЯВНА з мужем

ЛЮБОМИРОМ і дітьми ОЛЕОМ,

РОМАНОМ, ТАНЕОЮ І ЛАДОЮ

Сини:

ГОРДІЙ з дружиною ХРИСТЕЮ

і дітьми МАРІ-ПЕСЕЮ, АНДРІЄМ

І ПАВЛУСЕМ

ЮРІЙ з дружиною ОКСАНОЮ

і доньками ОЛЕНКОЮ І НАТАЛІКОЮ

Брат — РОМАН з дружиною ІРИНОЮ,

дітьми і внуками

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями,
що у суботу, 14-го листопада 1981 року в Ньюарку, Н. Дж.,
упокоївся в Бозі

наш Найдорожчий

ТАТО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п.

ДМИТРО ВАСЬКІВ

на 77-му році життя,
народжений в с. Лабунь, Волинь, Україна, член Т-ва Вільні
Козаки, II УД УНА, член хору „Бурлаки“, Вілмінгтон, Дел.,
член Капелі Бандуристів і Дивізії УНА.

ПАНАХИДА у вівторок, 17-го листопада 1981 року, о год.
8-й веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин — Union
Funeral Home, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН в середу, 18-го листопада 1981 року з того ж
похоронного заведення о год. 9-й ранку до української пра-
вославної церкви св. Трійці, а опісля на цвинтар Голівауд
в Union, N.J.

У глибокому смутку:

син — ВОЛОДИМИР

донька — НАДІЯ БАШАРА

5 внуків і правнук

Східно-Європейський Дослідний
Інститут ім. В. Липинського
ділиться жалобною вісткою зі своїм Членством
і ширшими колами Громадянства,
що 4-го листопада 1981 року
відійшов від нас у Вічність

бл. п.

ТАРАС ПЕЧЕРСЬКИЙ

Член нашого Інституту і його незвичайно цінний редакційно-
технічний співробітник, людина рідких моральних і громад-
ських чеснот.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині та Приятелям, наше щире співчуття.

ДИРЕКЦІЯ І РЕДАКЦІЯ

ВИДАНЬ СЕДІНІСТИТУТУ

В ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Незабутнього ЧОЛОВІКА

бл. п.

МИХАЙЛА МИХАЙЛОВИЧА НЕСІНА

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в п'ятницю, 20-го листопада 1981 року, о год. 10-й ранку
в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вшановуючи пам'ять Покійного, складаю пожертви:

100.00 дол. на Церкву-Пам'ятник св. Андрія
100.00 дол. на будову Дому Української Культури
100.00 дол. на пам'ятник Митр. В. Липківського

Дружина — ОПЕНА

Управа Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС)

ділиться сумною вісткою зі своїм Членством й Українським Громадянством,
що 12-го листопада 1981 року, ненадіжно, відійшов у Вічність довголітній член
нашої театральної родини та член Правління нашого Об'єднання

бл. п.

ВОЛОДИМИР МЕЛЬНИК

АКТОР УКРАЇНСЬКИХ ТЕАТРІВ.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Родині складаємо наше глибоке співчуття.

В глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих,
що дня 4-го жовтня 1981 року, після довгої і тяжкої недуги упокоївся в Бозі,
наша дуже Дорога

ДРУЖИНА, МАМА, БАБУСЯ І СЕСТРА

бл. п.

ІВАННА СІГУРОВИЧ (РИХЛИНСЬКА)

ПОХОРОН відбудеться дня 7-го жовтня 1981 року на католицькому цвинтарі св. о. Ми-
колая в Чикаго, Ілл.

Важким горем прибиті:

муж — ВОЛОДИМИР

дочка — ХРИСТИНА з мужем і сином

Брат і Сестри в Польщі

Ділимося сумною вісткою з Членами і Прихильниками, що в наслідок тяжкого
автомобільного випадку і після чотиримісячного pobytu в лічниці,
помер дня 4-го листопада 1981 року, адвокат і видатний громадський
і політичний діяч

бл. п. д-р

ВОЛОДИМИР КОМАРИНСЬКИЙ

кол. Шеф преси й пропаганди в уряді Карпатської України, член Союзу, голова
Карпатського Союзу в ЗСА, член Товариства Українських Правників.

На Панахиді в Гантері, Н. Й., дня 7-го листопада 1981 р. прощали Його Друзі земляки
й Представники громадських організацій.

Опечаленій дружині д-р Віолі, дочці Оксані Спаркс з чоловіком і сином Еріком,
висловлюємо наше глибоке співчуття.

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ в ЗСА

Субота, 21-го листопада 1981 року,
година 9-та веч.

Зала Українського Народного Дому
140 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ — ОСЕРЕДОК ім. ген.-хор. Т. ЧУПРИНКИ
в Нью Йорку — власноу

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

Під час забави ВИБІР КОРОЛЕВИ Осередку СУМ-А

На забаві гратиме популярна оркестра „ІСКРА“
Аранжер забави — БОГДАН ГАРГІЙ
Столики замовляти в Канцелярії Осередку СУМ-А
ч. (212) 473-3467

На забаву запрошується Шановне Українське Громадянство
і Молодь м. Нью Йорк і околиць

До початків...

(Продовження зі стор. 2)

За Управу Союзу Українських Журналістів і Письменників: д-р Володимир Кушнір, голова СУПЖ, О.Олесь, товариш голови Союзу УЖП, одночасно голова Університетської Комісії та О.Баранів, виконуючи обов'язки секретаря Союзу УЖП. За Українську Академічну Молодь підписали: Ігор Федів, голова Українського Академічного Товариства „Січ“. Він теж був представником академічної молоді в Університетській комісії. М.Обрізків, відпоручник слухачів до Ради Правничого Відділу УВУ та В.Скорик, відпоручник слухачів Філософічного Відділу УВУ. Адреса Олександра Кандиби (О.Олесь) Вілень VIII, Лянггасе 25, послужила за канцелярію УВУ.

Не легко приходилося працювати УВУ у Відні. Про це довідуємось уже з другої відозви університету, яка наспіла з Праги з датою 1-го грудня 1921 року. Відень враз з Австрією переживав програму війни і з великої імперії Австрії стала територіальною країною. Адміністрація Відня не перешкоджала в праці, але також не давала жадної матеріальної допомоги. Виклади двох існуючих факультетів філософічного та права і суспільних наук, відбувались в різних класах публічних шкіл Відня. Найпекучішою

проблемою був брак бібліотеки. Не зважаючи на ці труднощі УВУ закінчив перший семестр успішно і в травні одночасно став розглядатися за кращими можливостями академічної праці. Найбільше атрактивною стала Прага в Чехо-Словаччині. Прага завжди була важливим культурним осередком в Європі. За австрійської імперії вона стала своєрідною столицею слов'янства. По Світовій війні вона станула важливим центром Малої Антанти. Тут стали вже працювати в тому часі деякі українські академічні середовища як український Соціологічний Інститут. Був також поважний гурт студіюючої молоді. Все промовляло за тим, щоб саме тут примістити УВУ на довгі роки. До української пропозиції чеська влада поставилась більш чинно. Щобільше викладачі в старинного чеського Карлового університету відкрилися для українських студентів УВУ. Деякі професори УВУ стали професорами Карлового університету. Кузнецю праці для професорів та студентів станула так звана Слов'янська Бібліотека, яка приміщувалась недалеко забудовань Карлового університету. І так зимовий семестр 1921/1922 розпочався в дні 23 жовтня вже в Празі. З перенесенням до Праги, УВУ прийняв устрій, зближений до устрою інших західно-європейських університетів, а особливо Карлового університету в Празі.

В інавгурації Українського Вільного Університету в Празі взяли участь чеські наукові і громадські кола. На університет вписалося біля 800 студентів. Панував великий ентузіазм в праці. Справно працювала научна сторінка, але матеріальна, не зважаючи на допомогу чеського уряду, завжди кульгала і вона відчувалась зараз таки в зимовому семестрі. Колишні воїни і старшини українських армій, які студіювали або бажали студіювати в більшості не мали матеріальної допомоги від своїх рідних. Вони були здані на допомогу спільноті. Тому Сенат УВУ за підписами: д-р О. Колесси, д-р Смаль-Стоцького, д-ра С. Дністрянського, проф. Дмитра Антоновича, д-ра В. Старосольського та д-ра Михайла Лозинського знову заповнював до українців в Канаді і ЗСА. Вони, підсумовуючи свої успіхи, писали: „Дорогі земляки! Поданою відомістю про наше діло, звертаємось також до Вас з гарячою проханням подати нам матеріальну допомогу.“ Кошти університету вносили в такому часі один мільйон чеських корон. Надій на допомогу старого краю не було багато, бо край був основно знищений війною. Тому Сенат УВУ писав одверто до своїх земляків в Північній Америці: „Ви знаходитеся в ліпшому положенні і тому звертаємось до вас, маючи надію, що в кожній народній справі, так і тепер не помиліте допомогти Українському Вільному Університетові“.

Піонерська імміграція Канади, яка була ще тоді на доріжках розуміла потреби і спішила з допомогою. Не забуваймо, що це був тільки тридцять років перебування українців в Канаді. Не зважаючи на це голосилися родини, які були готові дати студентам повне утримання на один семестр, один рік а то й більше. Це були блискучі вияви національної готовності і свідомості йти назустріч студіюючій молоді і вільній українській науці. Такі громадяни як: І.Паснак, Д.Ч.Ферей, І.Чупрун, С.І.Порайко — це світила приміру на яких треба взоруватися.

В Празі працював Український Вільний Університет до кінця Другої світової війни. В 1945 році він переніс своє навання до Мюнхену, де й досі продовжує свою працю. За час свого 60-літнього багатого сотні студентів в УВУ закінчили високі студії та сотні вершили свої студії докторськими дисертаціями та дипломами. Поважне число градуантів УВУ працює в університетах Західної Європи та університетах західної гемісфери. Часто українську вільну науку репрезентують в наукових міжнародних зустрічах градуанти УВУ. Вони теж мають вагоме слово в українському громадському житті української геоспори. Український Вільний Університет склав блискуче іспит своєї праці та наукового доріжку. Вивержав він неохитно на своїх основних принципах і служив українській і світовій науці строгим об'єктивізмом без впливу таких чи інших сил. Давав він українській громадськості та українській національній політиці зерна української правди. Теж високо тримав він принцип наукового престижу та наукових кваліфікацій. Тим самим став він всеукраїнським добром а його осяга українською гордістю. На Заході — він унікум вільного світу.

Матеріальна ситуація Українського Університету не змінилася. В основному вона така, як була перед шестидесятими роками. УВУ, його праця, мусить втримувати українські поселення у вільному світі, а загалом уся українська діаспора. І як тому 60 років українці Північно-американського континенту відгукнулися на апелі основноположників, то сьогодні без апелю, без закликів треба відгукнутися всій українській діаспорі зі заявою: Йдемо до тебе, Ювіліате, з гідними дарами і не зі зламаним шлягом, але ювілейним, бо ти в своїй праці на це заслужив. Приходимо до тебе доти, доки не буде тобі вільного місця у вільній батьківщині.

Полегшення втікачам з Польщі

Канадська Українська Іміграційна Служба (КУІС) повідомляє, що українці, що приїхали з Польщі до Канади на візиту матимуть змогу одержати право на постійне перебування в Канаді, та що канадський уряд злагіднить передумови щодо еміграції українців з Польщі. Урядові чинники з Оттави повідомили КУІС, що недавно проголошені міністром імміграції Л.Аксворті директиви в справі польських біженців стосуватимуться також українців з Польщі. КУІС звертається до українських установ повідомити своє членство, яке має рідних в Польщі або в яких перебувають рідні на візитах імміграційні процедури:

1. Особи, які прибули до Канади на візити, а бажать залишитися в Канаді одержати право на постійне поселення (лендінг іммігрант статус), якщо їх спонзоруватиме родина, громадська організація або група 5 осіб. Особи, які не мають спонзорів можуть продовжити канадську візу на один рік і одержати право працювати в Канаді, щоб полегшити справу спонзорства про довгий час. Раніше всі особи, які хотіли поселитися в Канаді, приїхавши на візит, мусили подаватися на побут з-поза Канади (переважно з Відня), що тягнуло за собою поважні кошти поїздки та довше перебування в Австрії.

2. Канадська амбасада у Варшаві злагіднить передумови для аплікантів на еміграцію до Канади. Українці, які в минулому старалися стягнути рідних з Польщі повинні відповісти ці заходи і негайно повідомити родину, а нести нові аплікації на еміграцію до Канади. КУІС радить всім, що ведуть переписку, повідомити друзів про ці можливості. Всі, що бажать отримати інформацію про формальну процедуру, або, що зустрінуть-ся з перешкодами в цих справах, повинні звернутися до:

Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society, 2323 Bloor St. West, Suite 209, Toronto, Ont. Tel. (416) 767-4595.

ЕКЗОН, ОДНА З НАЙБІЛЬШИХ НАФТОВИХ компаній „З'єднаних Штатів Америки, вирішила зліквідувати усі свої підприємства і улаштування в Лівії та припинити там видобування нафти і природного газу. Покищо невідомо, чи це потягне американської нафтової компанії було зроблене у висліді конфлікту між нею і лівійським диктаторським урядом полковника Муммара Каддафі та чи причиною цього непорозуміння були економічні чи політичні справи. Екзон, як-видомо, видобуває нафту і природний газ в цій країні від 1955 року. У повідомленні не сказано, чи компанія Екзон отримає якунебудь компенсацію за злишення в Лівії машинерію, зокрема виробы новачасної технології. Офіційні речники у Вашингтоні заявляють, що Адміністрація президента Роналда Регена, не зважаючи на погані політичні відносини між ЗСА і Лівією, не стосувала проти 34-ох американських компаній, які мають свої бізнеси в Лівії, жадного тиску і не вимагала, щоб вони ліквідували там свої інтереси.

Зорянка Маєвська...

(Продовження зі стор. 1-ої)

ша Дзвінка Добрянська з братами Андрійком і Данилом. Офіційне відкриття балю доповнено короткими промовами — Марії Харини, голови Фінансової Комісії СФУЖО і рівночасно голови Балю Преси, та Ольги Кузьмович, голови СУ-ЖА.

Вислід конкурсу проголошено після піаніно. Всі кандидати в товаристві своїх ескорт перейшли залю попри судейський стіл і усталися на сцені в позабачений порядок репрезентованих періодиків. Тоді члени журі по короткій остаточній нараді устїнили свій вибір і після кінцевого слова У. Ольшанівської, уступаючи кралі, передали корвети майстрам церемонії Тамарі Петришині і Орестові Кебало.

Щирими оплесками вітали гості першунку української преси на 1982 рік: князівна — М. Михайлюк, друга князівна — Галина Гораєвська та чотири відзначені за спеціальні прикмети: В. Бойко, Л. Ленєв, Р. Лучечко, З. Матківська.

Зорянка Дарія Лідія Маєвська, 17-літня учениця четвертого року середньої школи в Нью Йорку; належить до Пласту, закінчила з відзна-

Отець М.Процик доповідатиме в Нью Йорку

Влаштований ще в 1980 році 64-им Відділом СУА в Нью Йорку вечір, присвячений обговоренню послань про єдність Слуги Божого Митрополита Андрея і Патріарха Йосифа, був наче передвісником майбутніх приготувань до відзначення 1000-ліття хрищення України і значіння цієї події в історії нашого народу.

Тепер, здійснюючи рекомендацію третьої резолюції Культурно-освітньої рефериенту на XIX Конвенції СУА в 1981 році — „Провести освітню працю серед членів СУА, підкреслюючи значіння прийняття християнства в історії України, також включитися у всегромадську підготовку до відзначення 1000-ліття християнства в Україні“, 64-ий Відділ влаштує другу доповідь із цієї ділянки.

Доповідь відбудеться в суботу, 21-го листопада н.р. о год. 5-ій по полудні в Доміві СУА при 108 Друга авеню в Нью Йорку. Виглосять її о. Маріян Процик на тему „Княгиня Ольга і роля

жінки в християнському вихованні“. Доповідач є уродженцем Югославії. Гімназійну освіту здобув у країні свого походження. Богословські студії закінчив у Ватиканському університеті і Українському Католицькому Університеті ім. Папи Климента в Римі. Тепер виконує обов'язки капелана філії УКУ в Філадельфії.

Отець М.Процик є іконописцем і завансованим шахістом. Став першим католицьким священником, який у шаховому турнірі у Чикаго поділив друге і третє місце. Отець М.Процик одружений і має одного сина.

У програмі вечора відбудеться теж пов'язане з темою доповіді мистецьке читання поезій у виконанні членкині 64-го Відділу і почесної членкині СУА Лідії Крушельницької, керівниці Студії Мистецького Слова в Нью Йорку.

Відділ запрошує громадянство і членство СУА до чисельної участі в тому вечорі.

Марія Барагура

Помер адв. І. Панчук

(Закінчення зі стор. 1)

роїту. Віндуру та в 1957 році отримав відзначення „українця року“ тієї організації за довголітню, щирю працю яку він віддав для української громади.

Між 1977 і 1980 роками Покійний був головою товариства студентів і вбухих студентів при університеті Мишиген і багато причинився до заснування українських студій при тому ж університеті. Фінансово допомагав кафедрі українознавства при Гарвардському університеті та іншим науковим установам. Весною цього року Покійний подарував свою власну бібліотеку „україністи“ УНІ ГУ, Мишигенському та Міннесотському університетам.

І. Панчук був активним і солідним працівником не лише у своїй професії та в українській середовищі. З таким самим ентузіазмом, з такою самою енергією, брав участь в громадській, культурній та політичній житті загальної середовища. Коли жив у Дітроїті, був членом міської планувальної комісії, співорганізатором Інтернаціонального інституту. Довгі роки був провідним членом Демократичної партії в Мишигені та особистим приятелем губернаторів, сенаторів тощо. В місті Бетл Крік, куди переселився з родиною в 1953 році, І. Панчук належав до ряду місцевих громадських установ.

Покійний був вірним громадянином, який завжди ставив громадсько-суспільне добро вище особистого. Гордився своїм українським походженням і не шадив своїх сил для користі українських цілей. Він був прикладом доброго, чесного українського патріота, як рівног зразкового громадянина Америки.

Похоронні відправи відбулися в суботу, 7-го листопада, перше в списковальній церкві Христового Воскресіння в Бетл Крік, а після в містечку Лінден, де відправи в українському православному обряді відслужив отець Столярчук, настоятель української православної церкви-катедри Божої Матері в Савтфілд, Мишиген.

Бучач і Бучачина
Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилки
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

IMMEDIATE OPENING
MANAGEMENT
Position. Full time to \$37,000. Part time to \$18,000. Many Company benefits.
Mr. Ygal (212) 236-4630

REAL ESTATE
До винайму в Ірвінгтоні, Н. Дж.
ПОМЕШКАННЯ
На третьому поверсі, для самотніх жінок або чоловіків. Прошу дзвонити на ч. (201) 374-3272 від години 6-9-ої веч.

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
5535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue „A“
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630
Директор ІОСИФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Займаєся влаштуванням похоронів в каплиці, похованнях в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

Джерзі Ситі і околиця!

В неділю, 22 листопада 1981 р., о год. 3-ій по пол. в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при Фліт і Оукленд Аве., Джерзі Ситі, Н. Дж.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ
НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати наступних Відділів:
з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286 і 287;
з Баян: 213 і 281

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-перевірка організаційної праці Округу за останні місяці.
3. Обговорення осінньої передконвенційної кампанії.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьме участь:

ВОЛОДИМИР СОХАН, головний секретар УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Білик, голова

Осип Зубрицький, секретар

Володимир Бутковський, касир

Округний Комітет Відділів УНС
ПЕРТ АМБОЙСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що

в неділю, 22-го листопада 1981 р., о год. 2 по пол. в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при 766 Стейт вул., ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
ПЕРТ АМБОЙСЬКОЇ ОКРУГИ УНС

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-перевірка організаційної праці Округу за останні місяці.
3. Обговорення осінньої передконвенційної кампанії.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьме участь —

УЛЯНА ДЯЧУК — головний касир УНС

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:

Михайло Захарко, голова

Дарія Орхівська, секретар

Іван Бабін, касир

Нема то, як на СОЮЗІВЦІ

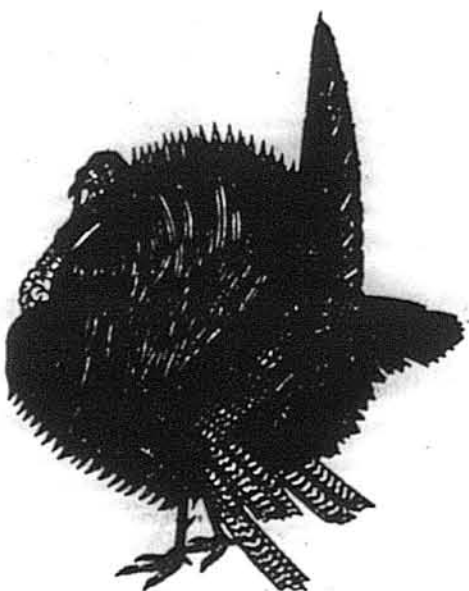
також і в ДЕНЬ ПОДЯКИ!

РОДИННИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ
на СОЮЗІВЦІ

У „День Подяки“, четвер, 26-го листопада 1981 року, год. 1-ша по пол.

СПЕЦІАЛЬНИЙ,
ТРАДИЦІЙНИЙ
СВЯТОЧНИЙ
ОБІД

На спеціальне
замовлення
ЦІЛИЙ ІНДИК
для родини.

Дереворит
Я. Гніздовського

Замовлення на ОБІД прошу слати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Kerhonkson, N.Y. 12446 або телефоном (914) 626-5641

Вступайте

в члени

УНСОЮЗУ!

Філадельфія і околиця!

В неділю, 22 листопада 1981 р., о год. 2-ій по пол. в залі ДОМУ УНСОЮЗУ при 5004 Н. Олд Йорк Рд., ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ
УНСОЮЗУ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424, 430 і 479.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-перевірка дотеперішньої організаційної праці Округу.
3. Обговорення посиленої, осінньої організаційної кампанії.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

д-р ІВАН ФІЛИС, головний предсідник УНС
о. СТЕПАН БІЛЯК, головний контролер УНС
д-р БОГДАН ГНАТЮК, головний контролер УНС
ІВАН ОДЕЖИНСЬКИЙ, головний радник УНС
СТЕПАН ГАВРИШ, обласний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Ісп. Осип Бакій

почесний голова

Василь Колінко

секретар

Петро Тарнавський

голова

Іван Данилюк

касир